

Lovforslaget gik derefter til fornyet behandling i finansudvalget, der afgav en tillægsbetænkning med i alt 423 ændringsforslag.

I sin tillægsbetænkning anførte finansudvalget følgende:

„Finansudvalget har efter gennemgangen af finanslovsforslaget modtaget 403 ændringsforslag fra ministrene, hvortil kommer, at der af nedennævnte mindretal er stillet yderligere 20 ændringsforslag som alternative forslag til nogle af regeringens ændringsforslag.

Vedrørende en del af disse ændringsforslag har udvalget haft samråd med følgende ministre: statsministeren i hans egenskab af fungerende udenrigsminister under dennes fravær på grund af rejse til udlandet, finansministeren, ministeren for Grønland, ministeren for kulturelle anliggender og for teknisk samarbejde med udviklingslandene, indenrigsministeren, justitsministeren, forsvarsministeren, landbrugsministeren, ministeren for offentlige arbejder, boligministeren, socialministeren og undervisningsministeren.

For så vidt angår de af ministrene stillede ændringsforslag, er motiveringer og bemærkninger anført i det til tillægsbetænkningen hørende bilag 1 under numrene 1-88, ligesom der kan henvises til bilag 2, der indeholder en række fra ministrene modtagne skrivelser i besvarelse af spørgsmål fra udvalget vedrørende en del af ændringsforslagene. I de tilfælde, hvor de af ministrene stillede ændringsforslag ikke er tiltrådt af hele udvalget, vil mindretallenes motivering for deres stilling blive fremført ved finanslovsforslagets 3. behandling. Det samme gælder med hensyn til de af mindretallene selv stillede alternative ændringsforslag.“

Et *flertal* (det konservative folkepartis medlemmer, venstres medlemmer samt det radikale venstres medlemmer) indstillede herefter finanslovsforslaget til *vedtagelse* med en række af ministrene stillede ændringsforslag, der var tiltrådt af *hele udvalget*.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget, Gorrén, Lysholt Hansen, Evald Kristensen, Helge Nielsen, Poul Nilsson og Søgaard) udtalte følgende:

„Ved finanslovsforslagets 1. behandling i 1967 gav socialdemokratiet udtryk for vilje til at gennemgå finanslovens enkelte paragraffer med henblik på at opnå besparelser, der ikke måtte føre til svækkelse af beskæftigelse, uddannelse, sociale områder og andre væsentlige samfundsfelter.

Denne grundindstilling har været udgangspunktet for vor stillingtagen til regeringens forslag om besparelser på ca. 600 mill. kr. Socialdemokratiet kan herefter give tilslutning til ca. 200 mill. kr. af de foreslåede besparelser.

Socialdemokratiet afviser de øvrige besparelser, der vil virke stærkt hæmmende på en fortsat udvikling af vort samfund. En række af nedskæringsforslagene vil føre til en direkte nedgang i beskæftigelsen, forringede uddannelsesmuligheder, svækkelse af forskningen og af den sociale forsyning, ligesom den rationalisering af statsadmini-